سه‌شنبه
۴ خرداد ۱۴۰۰
شماره ۶۷۶۸
@iranvarzeshii

خبر

یوونتوس به لیگ قهرمانان رسید اما...

رونالدو رفتنی است

یوونتوس در آخرین روز فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۰ مجوز حضور در لیگ قهرمانان اروپا در فصل آینده را به دست آورد و با توجه به قهرمانی در جام حذفی ایتالیا عملکرد قابل قبولی در این فصل داشت هرچند نتوانست برای دهمین بار متوالی قهرمانی لیگ را کسب کند. این فصل اما پایان غریبی برای کریستیانو رونالدو داشت. فوق ستاره ۳۶ ساله پرتغالی موفقیتی تاریخی به دست آورد و نخستین بازیکنی شد که در سه لیگ ممتاز اروپا یعنی لیگ برتر، لالیگا و سری A عنوان آقای گلی را به خود اختصاص داد اما هفته‌های پایانی پر شد از شایعاتی که او را به خروج از بیانکونری نزدیک می‌کرد. در آخرین بازی فصل که با برد ۴ بر یک یوونتوس در زمین بولونیا تمام شد و با توجه به توقف ناپولی مقابل هلاس ورونا که به صعود یووه به لیگ قهرمانان انجامید، رونالدو ۹۰ دقیقه روی نیمکت نشست. آندره آ پیرلو مربی یوونتوس در توضیح تصمیم خود گفت: «این یک تصمیم مشترک بود، رونالدو بعد از بازی چهارشنبه در فینال جام حذفی خسته بود و من تصمیم گرفتم از موراتا که یک بازیکن دیگر است، استفاده کنم. رونالدو آماده بود اما من بازیکنان زیادی دارم و می‌توانم به تناوب از آنها استفاده کنم.» پیرلو در کنفرانس خبری بعد از بازی از خودش گفت و اینکه فصل بعد هم روی نیمکت یوونتوس می‌ماند اما درباره تمایل به ماندن رونالدو، شایعات درباره جدایی‌اش و مسائل مربوط به او حرفی نزد و اینها شاید اخبار هفته‌های اخیر را تأیید کند که رونالدو رفتنی است. اما واکنش رونالدو که برای دومین بار در این فصل روی نیمکت نشست، قابل توجه بود. او مثل چند هفته اخیر با رسانه‌ها حرف نزد و در عوض با دو پست و در واقع دو عکس پرمعنا در اینستاگرام ذهنیتش را بیان کرد که شاید ثابت کند او در تیم بزرگ شهر تورین آینده‌ای ندارد. عکس اول عکس سیاه و سفیدی از او بود که انگشتش را مقابل دهانش گرفته و در واقع منتقدان یوونتوس را به سکوت دعوت کرده بود. عکس دوم هم حلقه شادی برخی بازیکنان یوونتوس بعد از این بازی بود که قرار گرفتن در میان چهار تیم بالای جدول و کسب سهمیه لیگ قهرمانان را جشن گرفته بودند اما رونالدو در میانشان نیست. رونالدو با ۲۹ گل عنوان بهترین گلزن لیگ ایتالیا را به دست آورد و ۵ گل بیشتر از رومولو لوکاکو که با اینتر میلان به قهرمانی رسید، زده است. مهاجم پرتغالی در سال ۲۰۰۸ بهترین گلزن لیگ برتر انگلیس شد و در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ در لالیگا این عنوان را به خود اختصاص داد. برنده پنج توپ طلا در فصل اول حضورش در یووه ۲۱ گل زد و در فصل دوم ۳۱ بار موفق به گلزنی شد اما پشت سر چیرو ایموبیله، مهاجم لاتزیو قرار گرفت که ۳۶ گل زد. او در این سه فصل ۲۰ گل هم در رقابت‌های دیگر برای یووه زده و در مجموع ۱۰۱ بار دروازه رقبای پرافتخارترین تیم ایتالیا را باز کرده است.

صعود میلان به قیمت شغل گتوزو

میلان فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۰ را با یک پیروزی شیرین در خانه جذاب‌ترین تیم ایتالیا، آتالانتا به پایان رساند و با گرفتن جای حریف در رده دوم، پشت سر تیم همشهری اینتر قرار گرفت البته با ۱۲ امتیاز اختلاف. میلان که یک بار دیگر در خارج از خانه بهتر از سن سیرو نتیجه گرفت، سخت‌ترین کار را در میان تیم‌های مدعی دو سهمیه باقی مانده لیگ قهرمانان داشت امادر برگامو به پیروزی رسید. این برد که به نخستین سهمیه میلان در لیگ قهرمانان اروپا بعد از هفت فصل منجر شد، یک قربانی آشنا برای روسونری داشت. جنارو گتوزو مربی و بازیکن سابق میلان که تیمش، ناپولی نتوانست هلاس ورونا را شکست دهد و از رسیدن به سهمیه لیگ قهرمانان باز ماند، بلافاصله بعد از بازی از سوی آئورلیو دلورنتیس، رئیس باشگاه کنار گذاشته شد. او که نزدیک به یک سال و نیم روی نیمکت تیم ناپلی بود فصل قبل هم نتوانست برای تیمش سهمیه لیگ قهرمانان را بگیرد. مربی ۴۳ ساله در فصل ۲۰۱۹-۲۰۱۸ به عنوان مربی میلان هم به خاطر یک امتیاز نتوانست برای تیمش سهمیه لیگ قهرمانان را بگیرد. شایعاتی درباره رفتن قهرمان جام جهانی ۲۰۰۶ به تاتنهام و فیورنتینا وجود دارد. اما استفانو پیولی که تیمش با دو پنالتی فرانک کسیه در اواخر هر دو نیمه به این برد ارزشمند رسید، حالا نفس راحتی می‌کشد و احتمالاً روی نیمکت تیم می‌ماند. او در کنفرانس خبری به مشکلات تیمش در این فصل اشاره کرد و اینکه به عنوان مثال زلاتان ابراهیموویچ را در نصف بازی‌های فصل در اختیار نداشته است. پیولی همچنین گفت با کسب سهمیه لیگ قهرمانان، سی و چهارمین سالگرد ازدواجش را به بهترین شکل جشن گرفته است.

پایان سلطه پاریس

چگونه لیل، پاری سن ژرمن را بلعید

یادداشت
آدام وایت

لیل از زمان انتصاب کریستوف گالتیه در سال ۲۰۱۷ یکی از تیم‌های مدعی لیگ فرانسه بوده و با دستاورد بزرگی که این هفته به دست آورد و به سلطه پاری سن ژرمن بر این رقابت‌ها پایان داد، هر چه در توصیف این تیم گفته شود، زیاده‌گویی نیست.

لیل با پیروزی ۲ بر یک در زمین آنژه با ۸۳ امتیاز و یک امتیاز بالاتر از تیم ثروتمند پاریسی پنجمین قهرمانی تاریخ خود را به دست آورد. بودجه سالانه پاریس بیش از چهار برابر بودجه ۱۵۰ میلیون پوندی لیل است. بر اساس گزارش اکیپ، تیم پاریسی ۱۳ تا از ۱۵ بازیکن لیگ فرانسه که بیشترین دستمزد را دریافت می‌کنند، در اختیار دارد؛ ویسام بن ید رو سسک فابرگاس از موناکو دو نفر دیگر هستند. تیم اول لیل با کمی بیشتر از ۶۶ میلیون پوند جمع شده که حدود یک سوم پولی است که پاری سن ژرمن برای کیلیان امبابه یا نیمار پرداخته. دو تیم بزرگ و مدعی دیگر فرانسه، موناکو و لیون هم بودجه‌های خیلی بیشتری دارند.

به درستی از عملکرد و نقش لوییس کامپوس، مدیر ورزشی لیل در ساختن این تیم گلچین شده و با استعداد اما ارزان تعریف شده بود قبل از اینکه در آذر گذشته تیم را ترک کند. کامپوس که پایه قهرمانی شوکه کننده سال ۲۰۱۷ موناکو را نیز ریخته بود، تأثیر زیادی در آمدن بازیکنان مستعد ترک مانند زکی چلیک دفاع راست، یوسف یازیچی قهرمان هت‌تریک لیگ اروپا و مهاجم باتجربه بوراک بیلماز داشت که شاید بازیکن فصل لیگ یک شود. تیم لیل بسیار متعادل است.

اما قهرمانی را باید معجزه مربیگری گالتیه دانست. لیل خیلی سخت گل می‌خورد و با آمار ۲۳ گل بهترین خط دفاع را در اختیار دارد اما توانایی گل زدن از همه فضاها را دارد. گالتیه استادانه برای هر مشکل راه حلی پیدا کرده است.

این فرانسوی ۵۴ ساله در نیمه اول فصل برنامه طاقت فرسای بازی‌های لیگ اروپا را مدیریت کرد و برد مشهور ۳ بر صفر در میلان را به دست آورد. وقتی بیلماز ۱۳ بازی را به دلیل مصدومیت از دست داد، گالتیه بازی‌های خیلی خوبی از مرد فراموش شده، تیموتی وه آوگران‌ترین خرید باشگاه، مهاجم کانادایی، جاناتان دیوید گرفت که پیش از آن شروع پراضطرابی داشت. بعد از دو گل در ۲۵ بازی اولش، دیوید در ۲۳ بازی آخرش ۱۱ گل زد از جمله گل پیروزی به پاری سن ژرمن و مارسی و یکی از گل‌ها در بازی با آنژه که به قهرمانی انجامید.

پیشرفت دیوید شاهد خوبی برای مدیریت فوق العاده منابع انسانی از سوی گالتیه است که در تمام اعضای تیم اول باشگاه مشهود است. مایک مانیان یکی از بهترین دروازه‌بان‌های اروپا شده است. ژوزه فونته، مدافع میانی سابق ساوتهمپتون و وستهم در ۳۷ سالگی بهترین بازی‌هایش را انجام می‌دهد و به جز شش بازی در همه دیدارهای لیل در رقابت‌های مختلف در ترکیب اصلی بوده.

زوج او، اسون بوتمن در ۲۱ سالگی در صدر فهرست بازیکنان درخواستی تیم‌های بزرگ قرار گرفته. جاناتان بامبا که به خاطر ناکامی در زدن ضربه آخر مورد انتقاد بود، در مقطعی از نظر زدن گل‌های کلیدی، پاس گل و جایزه بهترین بازیکن زمین غوغا کرد هر چند کمی افت کرده. رناتو سانچز اگرچه زیاد مصدوم می‌شود اما به عنوان دیکتاتور خط میانی تولد تازه‌ای یافته و احیای بهترین بازیکن جوان یورو ۲۰۱۶ شاید بزرگترین دستاورد گالتیه باشد.

اما بدون بیلماز شاید تیم گالتیه چیزی کم داشت. او به عنوان رهبری باتجربه برای جانشینی لویک رمی خریداری شد و انتظار زیادی از او نمی‌رفت اما شبیه به اثرگذاری را دامل فالکائو در قهرمانی سال ۲۰۱۷ موناکو برای تیمش مفید واقع شد و علاوه بر آموزش به هم‌تیمی‌های جوان لحظات فوق العاده‌ای از کیفیت را به نمایش گذاشته است. شاید بارزترین آنها در لیون بود که تیمش ۲ بر صفر عقب افتاد و او با ارائه یکی از بهترین بازی‌های فصل دو گل زد و یک گل برای دیوید ساخت تا تیمش ۳ بر ۲ برنده شود.

شاید بتوان گفت این فصل عجیب به لیل کمک کرده. بازی‌ها بدون تماشاگر برگزار می‌شود و پاری سن ژرمن پنج بازی خانگی را باخت که از مجموع هفت فصل قبلش بیشتر است. آمار خارج از خانه تیم پایتخت با استانداردهای خودش متوسط است. لیلی که خودش را سریع‌تر و بهتر منطبق کرده و نسبت به PSG هوشمندانه‌تر عمل کرده که در برابر تیم‌های کاندیدای سقوط شکست خورده و امتیاز از دست داده است.

شاید گالتیه یکشنبه شب برای آخرین بار روی نیمکت لیل نشست. نیس، لیون و ناپولی خواهان جذب بزرگترین مربی حال حاضر فرانسه هستند چون او تیمی را ساخته که در سال ۲۰۱۷ برای بقا می‌جنگید و در حال حاضر بهترین تیم کشورش است که نخستین قهرمانی‌اش را بعد از سال ۲۰۱۱ و دوران درخشش ادن آزار به دست آورده است.

منبع: گاردین

گزارش

مارک آگدن

لیورپول چگونه به لیگ قهرمانان رسید؟

لیورپول با نتیجه دو بر صفر کریستال پالاس را شکست داد. حالا راحت می‌توان پرسید که چرا آن همه سر و صدا بر سر راهیابی لیورپول به لیگ قهرمانان به پا شده بود. این تیم در ۱۰ بازی اخیر خود در لیگ، ۸ برد داشت و پنج بازی آخر خود را هم با پیروزی پشت سر گذاشت. به این ترتیب آنها سوم شدند و با سه امتیاز فاصله با تیم رده پنجمی لستر سیتی، به لیگ قهرمانان رسیدند.

اما به ۷ مارس برگردیم، زمانی که لیورپول به فولام باخت و ششمین شکست خانگی پیاپی خود را ثبت کرد. مردان یورگن کلوپ در آن هنگام در رده هشتم جدول بودند و ۱۰ بازی تا پایان فصل مانده بود.

لستر که با شکست چهار بر دو مقابل تاتنهام، لیگ قهرمانان را برای دومین سال پیاپی از دست داد، در ۷ مارس ۱۰ امتیاز بیشتر از لیورپول داشت (لستر در دو فصل گذشته، ۹۳ درصد روزهای لیگ، یعنی ۵۶۷ روز را در جمع چهار تیم برتر بوده و هر دو فصل هم به لیگ قهرمانان نرسیده است).

احیای لیورپول در انتهای فصل، به همراه عملکرد ضعیف لستر (۵ باخت و تنها ۴ برد در ۱۰ بازی پایانی)، باعث شد قهرمان فصل گذشته بتواند جای تیم برندان راجرز را در بالای جدول بگیرد. البته لستر فصل را دست خالی به پایان نمی‌رساند. آنها برای اولین بار در تاریخشان فاتح جام حذفی شدند.

لیورپول مقابل پالاس بازی را بد شروع کرد و ویلفرید زاها و اندروس تاون‌سند موقعیت‌های آشکار گلزنی را مقابل دروازه لیورپول از دست دادند اما زمانی که سادیو مانه در دقیقه ۳۶ از فاصله‌ای نزدیک گل اول را زد، لیورپول دیگر حاکم میدان شد. گل دوم مانه در دقیقه ۷۴ به معنای پیروزی آسان لیورپول در روز بود که این تیم تنش نداشت. حالا دیگر مسأله این بود که لیورپول چه زمانی بردش را قطعی می‌کند.

یورگن کلوپ بعد از بازی گفت: «به عملکردمان در ۱۰، ۱۵ بازی اخیر بسیار افتخار می‌کنم. واکنش تیم در روزهای بد عالی بود. امسال، سال قهرمانی ما نبود. من واقعاً از رده سوم جدول راضی‌ام.»

لیورپول کار سخت را انجام داد و در خانه منچستر یونایتد، وست بروم و برنلی پیروز شد. لسترهم تنها خودش را باید مقصر بداند. آنها مقابل تاتنهام در کینگ پاور دو بار پیش افتادند. چلسی در خانه استون ویلا شکست خورد و لستر با پیروزی می‌توانست فصل را در رده چهارم به پایان برساند اما گل هری کین که کفش طلای او را قطعی کرد و دو گل گرت بیل و یک گل به‌خودی کسپر اشمایکل باعث شد دو گل جیمی واردی از روی نقطه پنالتی به کار نیاید و لستر فصل را در رده پنجم به پایان برساند.

راجرز پس از شکست گفت: «من فقط به تیمم افتخار می‌کنم. مالک باشگاه از من حمایت فوق العاده‌ای داشته است. بازیکنان هر روز با جان و دل کار می‌کنند. من بسیار ناراحتم که نتوانستیم از خط پایان عبور کنیم. ما نیاز به یک دوره زمانی داریم تا برویم و کمی استراحت کرده و خود را بازیابی کنیم. مربیگری در لیگ برتر بسیار پرفشار است. ما کارهای زیادی باید انجام دهیم تا تیم را تقویت کنیم و در ماه جولای، با انگیزه بازگردیم.»

لستر در ۱۰ بازی آخر خود تنها ۱۳ امتیاز کسب کرد اما لیورپول در همین بازه زمانی ۲۶ امتیاز به دست آورد و به همین دلیل است که لیورپول به لیگ قهرمانان می‌رسد و لستر یک فصل دیگر را باید در لیگ اروپا بگذراند.

منبع: ESPN

سوژه

برنده کفش طلا، ستاره واقعی چلسی بود

تاتنهام علاقه‌ای ندارد هری کین را به چلسی یا باشگاه دیگری واگذار کند اما آنها در هر حال چلسی را تبدیل به مقصدی جذاب‌تر برای کین ساختند. تاتنهام با پیروزی مقابل لستر، باعث شد که چلسی به فصل بعد لیگ قهرمانان راه پیدا کند.

توماس توخل، مربی چلسی، در دقیقه ۹۲ بازی تیمش در ویلا پارک، با دستانش یک خط کشید و با انگشت به بازیکنانش نشان داد که به لیگ قهرمانان راه یافته‌اند اما دلیل صعود آنها، نتیجه دیدارشان مقابل استون ویلا نبود. چلسی این بازی را با یک پنالتی بیهوده که به حریف واگذار کرد و با کارت قرمز ابلهانه سزار آسپیلیکوئتا، با نتیجه دو بر یک باخت. همچنین ادوارد مندی، دروازه‌بان آنها هم مصدوم و بین دو نیمه تعویض شد. به این ترتیب مشخص نیست او به دیدار فینال لیگ قهرمانان برسد یا نه.

چلسی در حالی بازی را به پایان رساند که ۲۳ ضربه به سمت دروازه ویلا زد و حریف تنها شش ضربه داشت. چلسی ۷۱ درصد مالکیت توپ را هم در اختیار داشت. این نشان می‌دهد که آنها حاکم میدان بودند اما در هر دو محوطه جریمه اشتباهات زیادی داشتند.

توخل بعد از بازی گفت: «ما جنگیدیم و همه کاری کردیم اما فراموش کردیم که گل بزنیم.» حرف او دقیقاً نشان می‌داد که چرا چلسی در تابستان به دنبال جذب یک مهاجم است. اوضاع برای چلسی فاجعه‌بار بود اما زمان که بگذرد، توخل خوشحال خواهد شد که تیمی که از فرانک لمپارد تحویل گرفت را به لیگ قهرمانان رساند.

این باخت اولین شکست چلسی در خانه حریفان در لیگ برتر با توخل بود و تنها پنجمین باخت چلسی زیر نظر این مربی آلمانی بود. تامی آبراهام در این بازی به میدان نرفت. به نظر می‌رسد که دوران حضور او در چلسی رو به پایان است، به ویژه اگر کین بیاید.

البته کین ترجیح می‌دهد برای منچستر سیتی بازی کند اما در هر حال او با زدن یک گل و دادن یک پاس گل مقابل لستر، بی‌تردید نقشی کلیدی در صعود چلسی به لیگ قهرمانان داشت.

او به این ترتیب با یک گل بیشتر نسبت به محمد صلاح، کفش طلای لیگ برتر را از آن خود کرد. این سومین باری است که او به این عنوان می‌رسد. کاپیتان تیم ملی انگلیس که می‌خواهد از تاتنهام جدا شود، فصل را با ۲۳ گل در ۳۵ مسابقه به پایان رساند.

صلاح در ۳۷ بازی ۲۲ گل زد. صلاح در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ کفش طلا را از آن خود کرده بود و در برد لیورپول مقابل پالاس هم تلاش بسیاری کرد تا گل بزند و باکین برابری کند.

در آن بازی، سادیو مانه دو گل زده بود و در یک صحنه می‌توانست گل سوم را به ثمر برساند اما صلاح ترجیح داد خودش شوت بزند و البته ضربه‌اش راهی به دروازه نیافت. حالا کین در کنار آلن شیرر، اسطوره بلکبرن و نیوکاسل قرار می‌گیرد؛ هر دو نفر سه بار کفش طلا را از آن خود کرده‌اند. رکورددار در این زمینه تیری آنری با چهار کفش طلا است.

منبع: ESPN

به بهانه حضور ویارئال در فینال لیگ اروپا

داستان ساخته شدن زیردریایی زرد

در ورودی پارکینگ زمین تمرینی ویارئال، در گوشه زمین جایی که تیم آماده می‌شود، یک اتاقک بتنی با ابعاد ۶ در ۴ متر است. رنگ و روی این سازه که معلوم است شتابزده ساخته شده پریده و خیلی تماشایی نیست و جای بدی هم قرار گرفته است. تنها، بی مصرف و سر راه. اما انگار هیچ برنامه‌ای هم برای برداشتن‌اش وجود ندارد. آنجا زمانی رختکن بود که الان فقط لباس‌های تیم در آن تلمبار می‌شود و به عنوان یک انباری مورد استفاده قرار می‌گیرد. نگاه کردن به ظاهر همین یک اتاقک کافی است تا متوجه میزان پیشرفت تیم شوید.

فرناندو رویگ، رئیس باشگاه درباره آنجا می‌گوید: «وقتی ما آمدیم در این اتاق فقط یک دستگاه تایپ بود و یانزا (مدیر ورزشی باشگاه). او روی پله‌های یکی از دفاتر باشگاه در آن طرف زمین جایی که بازیکنان اونای امری زیر نور آفتاب تمرین می‌کنند نشسته است و لبخند هم بر لب دارد. او اینگونه حرفش را ادامه می‌دهد: «خب البته آنجا خوسه مانوئل یانزا و دو نفر دیگر بودند: گومبائو و یک مردی که نامش پارا بود و الان فوت کرده است. الان اما باشگاه ۵۰۰ کارمند دارد.»

امروز اما کلی کار بر سر آنها ریخته است. برای شروع، آنها باید ۲۰۰ بلیتی که برای بازی‌شان مقابل منچستر یونایتد در فینال لیگ اروپا کم دارند را تأمین کنند. به هر حال این مهم‌ترین شب در تاریخ ۹۸ ساله زیردریایی زرد است. رویگ ادامه داد: «زمانی که وارد استادیوم شوم نمی‌دانم چه حسی پیدا خواهم کرد. من قبلاً هرگز در فینال‌ها بازی نکرده‌ام.»

ویارئال یک منطقه کوچک اما جالب با خانه‌های کوچک و ارزان‌قیمت است که جمعیتی در حدود ۵۰ هزار نفر و فقط یک هتل دارد که در ورودی جنوبی ورزشگاه واقع شده است و آن هم تعطیل است اما این منطقه یک تیم دسته اولی دارد که حالا فینالیست اروپا شده است. تنها دو تیم تا به حال به فینال یک تورنمنت اروپایی رسیده‌اند که منطقه‌ای که از آن آمده بودند کم جمعیت‌تر از ویارئال بود. یکی باستیای فرانسه و دیگری مونت کارلو اما زمانی که این مسابقات آغاز شد ویارئال حتی تیم هم نداشت.

قوانین دولتی بود که ویارئال را در سال ۱۹۹۴ مجبور کرد به یک شرکت عمومی تبدیل شود. به جز یک حضور کوتاه در دسته دوم در فاصله سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۲، اکثر تاریخ این تیم در دسته سوم سپری شده است و این در حالی است که این تیم تازه از سال ۱۹۸۸ با ورود به دسته سوم، جنبه حرفه‌ای پیدا کرد. پاسکوال فونته دمورا، بازیکن سابق، مدیر و رئیسی که زندگی و پولش را وفق باشگاه کرد، بیمار بود و به همین دلیل خانواده‌اش در جست‌وجوی خریداری از همین منطقه بودند که بتواند از تیم‌شان محافظت کند. آن مردی که مسئول پیدا کردن چنین مشتری شد خوسه مانوئل یانسا بود، کارمند کارخانه تایرسازی پیرلی و بعد گودیر که در آن زمان به تازگی بعد از ملاقات تصادفی‌اش با فونت در یک رستوران در مرکز ایالت کاستیون در ۹ کیلومتری شمال شهر، به او ملحق شده بود. در ابتدا او هر دو کار را با هم انجام می‌داد اما همسرش به او گفت که اینطوری دوام نخواهد آورد. ۲۵ سال بعد با اینکه او از سمت مدیرعامل کناره‌گیری کرده، به سرطان مبتلا شده و یک عمل قلب هم داشته، هنوز هم به عنوان نایب رئیس به ویارئال خدمت می‌کند.

ویارئال یک منطقه کوچک اما جالب با خانه‌های کوچک و ارزان‌قیمت است که جمعیتی در حدود ۵۰ هزار نفر دارد اما این منطقه یک تیم دسته اولی دارد که حالا فینالیست اروپا شده است

یک روز یانزا به دیدن فناندو رویگ در دفتر شرکت پامسا، شرکت سرامیک‌سازی که مالک آن است رفت. پاکو هم مدتی رئیس و النسیا بود. یانزا خاطره روزی که رویگ از او پرسید ویارئال چقدر پول نیاز دارد و چقدر بدهی دارد را به یاد آورد، همان موقعی که به او گفته شده ۸۰ تا ۹۰ میلیون یورو و او هم خیلی راحت به مدیر مالی‌اش گفت، ۱۸۰ میلیون یورو به حساب باشگاه واریز کن. توافق برای خرید ویارئال در یک کافه ویارئال بسته شد که الان بیربار نام دارد.

سال ۱۹۹۷ بود و رویگ ۷۲ میلیون پزو معادل ۴۳۲ هزار یورو پرداخت. رویگ نگورلس پسر رئیس باشگاه که آن سال داشت مدرکش را می‌گرفت و سال بعد هم به باشگاه ملحق شد، گفت: «تیم باید هر جایی که می‌توانست تمرین کند. زیرساخت‌های تیم ابتدایی بودند، چیزی که این روزها در تیم‌های دسته سومی می‌بینید اما با همه اینها پروژه پدرم این بود: چرا که نه؟». بنا به دلایل زیادی، حق با رویگ نگورلس بود. آنجا کمی بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ عضو داشت و هزار نفر آنها هم بازنشسته بوده و از شورای شهر بلیت فصل گرفته بودند. رویگ نگاهی به زمین نه چندان جالب و هموار تیم انداخت و گفت که باید کاملاً بازسازی شود تا آماده بازی در دسته اول باشد. آنها طوری برنامه‌ریزی کرده بودند که تیم را در عرض سه فصل به دسته بالاتر برسانند اما این اتفاق در عرض یک سال و با بودجه‌ای ۳ میلیون یورویی رخ داد. البته آنها خیلی زود دوباره سقوط کردند.

رویگ نگورلس ادامه داد: «تیمی که داشتیم به اندازه کافی خوب بود که صعود کند اما به پلی آف رفت. گناه ما این بود که وقتی بارسلونا را بردیم، کار را آسان فرض کردیم. آن فصل همه ما را سر جای‌مان نشاند. در نهایت بارسلونا قهرمان شد و ما هم سقوط کردیم.»

همان شکست‌ها و درس عبرت‌ها سبب شد که زیردریایی زرد حالا جزو باثبات‌ترین و قوی‌ترین تیم‌های اسپانیا باشد و تنها نماینده این کشور در رقابت‌های اروپایی. دیگر رسیدن این تیم به فینال تورنمنتی مانند لیگ اروپا یک معجزه محسوب نمی‌شود و در واقع انتظارش هم می‌رود. سال ۲۰۰۴ زمانی که ویارئال دیه‌گو فورلان را خرید، یانزا سعی کرد منچستر یونایتد را راضی کند که یک بازی دوستانه مقابل تیم او انجام دهد اما آنها درخواستش را رد کردند. رویگ اما به یانزا گفت: «نگران نباش. آنها خواهند آمد و مجانی هم حاضر به این کار خواهند شد.» فصل بعد همین اتفاق رخ داد. سه سال بعد آنها برگشتند. در چهار بازی‌اش برابر منچستر یونایتد، ویارئال - تیمی منطقه‌ای که کل جمعیتش می‌توانست در ورزشگاه اولدترافورد مستقر شود و باز هم ۲۳ هزار و ۵۶۳ صندلی‌اش خالی بماند - هنوز شکست نخورده است و فردا شب در فینال لیگ اروپا به دنبال پنجمین بازی است.